

O INIȚIATIVĂ VRÂNCEANĂ DEMNĂ DE TOATĂ LAUDA ÎNTRU CINSTIREA EROILOR NEAMULUI

Jipa Rotaru

În arhivele Ministerului Apărării Naționale¹ se păstrează o corespondență inedită din anul 1938 referitoare la săvârșirea uneia dintre cele mai semnificative lucrări închinată vitejiei neamului și cinstirii acelor care s-au jertfit în urmă cu 20-22 de ani pe câmpurile de luptă pentru Reîntregirea Națională.

Această înălțătoare inițiativă aparține Inspectoratului Silvic Focșani, care, prin persoana inginerului M.G.Georgescu, șeful instituției, se adresează la 8 octombrie 1938 Marelui Stat Major, cerând sprijinul pentru desăvârșirea uneia dintre cele mai reprezentative „*monumente vii*” menite a immortaliza jertfa eroilor căzuți în bătăliile din anii Primului Război Mondial (1916-1918) pentru realizarea ROMÂNIEI MARI ȘI ETERNE.

Sunt cu totul deosebite, dovedind încă odată patriotismul fără de margini al urmașilor Vrâncioaiei, argumentele pe care inițiatorii: Inspectoratul Silvic Focșani și Filiala județului Putna a Societății „*Cultul Eroilor*” condusă de generalul Lișcu, le aduc în sprijinul realizării acestei „*opere de recunoștință națională, demnă de suprema jertfă a celor căzuți pentru iubirea de țară*”, cum atât de frumos se exprimă ing.M.G.Georgescu în prima corespondență înaintată Marelui Stat Major.²

---

¹ Arhivele Militare Române (în continuare se va cita AMR), fond Marele Stat Major (în continuare MStM), Serviciul Istoric, dosar nr.1155/1939-1940 și urm.

² Ibidem, f.39-40

Pentru pilda de înalțătoare dragoste de țară și patriotism a vrâncenilor, mai ales pentru generațiile tinere, redăm aceste argumente **in extenso**. Astfel, se spune în document:

«Bătăliile, care ne-au adus România Mare, de sine stătătoare în hotarele ei firești, s-au desfășurat acum 22 de ani, pe un front care se întinde de la Mare și până în regiunea Carpaților, cuprinzând o suprafață de circa 140.000 hectare.

Aceste bătălii s-au dat: sub ochii răposatului Rege Ferdinand, care se găsea la postul de comandă al armatei; sub ochii Marei Regine Maria, care îngrijea de cei căzuți în luptă; sub ochii Prințepelui Moștenitor al Tronului, Carol, care se găsea în primele linii, printre luptători. (acest aspect mai rămâne de elucidat – n.n.).

La temelia Patriei noastre de astăzi stau osemintele a sute de mii de eroi, cari și-au dat sufletul fără murmur, pentru împlinirea datoriei supreme.

Locurile, unde „peste sângele curs din bietele trupuri ale celor ce ne-au iubit și ne-au fost dragi” sunt astăzi râpi, prundișuri, terenuri improductive, acoperite cu pietrișuri, buruieni, unde pasc vitele. Această crudă și amarnică ofensă aduse memoriei celor căzuți, prin moartea lor nobilă, nu mai trebuie să dăinuiască!

Pentru ca generații peste generații să poată păstra în suflet icoanele sfinte ale acelor care au deschis „trup de țară nouă” trebuie să immortalizăm atât jertfele, cât și locurile sfinte, unde acum 22 de ani s-a desfășurat „acțiunea poporului” care ne-a dat România Unită și Eternă.

Semnul pentru immortalizarea Jertfei Eroilor, cum și marcarea locului unde s-au desfășurat bătăliile ne-o dă Voievodul Ștefan cel Mare, prin creiarea pădurei „Dumbrava Roșie” care vorbește de secole de gloria acestui viteaz.

Pădurile, sunt prin urmare, adevăratele Monumente Vii cu care noi, supraviețuitorii, putem eterniza, evenimentele epocale: Jertfe și locuri, arbori reprezentând o mică porțiune din veșnicie. Ei nu dispar dacă sunt bine îngrijiți.

Aceste „semne naturale” întruchipează: vrednicia, sacrificial, credința și datorita către țară.

Călăuziți de exemplul Domnitorului Ștefan cel Mare și pentru a immortaliza memoria celor cari au știut să capete pe Câmpia de onoare „cununa superbă a vitejiei” și în același timp pentru a marca și locurile, sfințite prin moartea nobilă a sute de mii de eroi, urmează ca acest „front al Jertfei” și în același timp și al „Victoriei” să fie împădurit cu arbori, indicați de natura solului.

Pădurea creată, va purta numele de „PĂDUREA VITEJII NEAMULUI”

Această pădure, va fi formată din 18 sectoare, fiecare sector fiind un monument viu ridicat în amintirea eroilor; sacrificiați pentru îndeplinirea „destinului Neamului”

Denumirea acestor Sectoare se află înscrisă în studiul alăturat.

Înfăptuirea acestei „Păduri a Vitejii Neamului” se poate face printr-o colaborare zi de zi între Străjeri și Premilitari, din județele Ismail, Covurlui, Brăila, R.Sărat, Tecuci, Putna și Bacău, cari cu hărnicie și voe bună, vor înverzi și deci vor immortaliza pe vecie, acest front al Jertfei Neamului.

Prin înfăptuirea acestei opere de recunoștință Națională, demnă de suprema Jertfă a celor căzuți pentru „iubirea de țară”, sprijinim în cercul nostru de activitate, eforturile înălțătoare a Societății „Cultul Eroilor”, iar prin caracterul permanent al arborilor, vom păstra vie, amintirea celor care și-au sacrificat viața, pentru binele Patriei.

Până în prezent s-au fixat locurile pentru sectoarele: Regele Ferdinand, Eroii Învățători, Silvici și Marinari.

Pentru restul sectoarelor, cu onoare Vă rugăm să binevoiți a dispune, să ni se indice locul, unde urmează a li se destina terenul din frontul Jertfei, în funcțiune cu faptele sale istorice.»³

Documentul care descrie în detaliu PĂDUREA VITEJII NEAMULUI, așa cum o concep vrâncenii este sublim, constituindu-se într-o adevărată lecție de istorie națională atât de necesară și de

---

³ Ibidem

actuală și în zilele noastre, când duhul discordiei s-a statornicit în mulți dintre românii îmbătați de promisiunile „globalizării” și, tot mai insistent, sfătuiți să renunțe, atât la propria istorie, cât mai ales de ideea și idealul UNITĂȚII NAȚIONALE.

Acesta constituie mobilul sincer pentru care dăm luminii tiparului, în întregime, acest document, cu speranța că el va fi citit măcar de urmașii aceluia ce l-au conceput, grație nobilei colecții „Cronica Vrancei” și inimosului ei inițiator și coordonator prof. Horia Dumitrescu, directorul Muzeului Vrancei.

*

PĂDUREA VITEJII NEAMULUI

*„...Cititorule... Cugetă la mulțumirea sufletească ce-ți stă la îndemână, când vei putea să zici că în locul în care a căzut un ostaș și o viață de om s-a stins, ai înșipt și tu un semn, pentru cunoașterea și aducerea lui aminte...
...la aminte cititorule și fă o faptă bună...”*

Președintele Societății „Cultul Eroilor”

Miron

Patriarh al României

JERTFA NEAMULUI

Trăim astăzi măreția neamului: o țară și un Stat de sine stătător în hotarele lui, în unitatea lui sufletească.

Datorim această măreție supremei jertfe a celor 800.000 eroi, a căror oase sunt presărate de-a lungul văilor, plaiurilor și drumurilor noastre, pe toate câmpurile, în adâncurile Dunării și al pădurilor, prin multe colțuri de țări străine, căzuți vitejește în răsboiul Cel Sfânt din 1916-1918.

Suprema lor jertfă atinge în înălțime, sacrificul celor dintâi mucenici ai creștinismului. Ilustrăm această afirmare cu însăși mărturia dușmanilor noștri.

„În apropiere de Brașov o companie română luptă două zile și când dușmanul strecurat pe la spate, dă atac să cucerească șanțul, din care nu mai pornea nici o împușcătură, găsește 168 cadavre cu

mâinile încleștate și 168 puști”

Correspondentul de război german Rosner scrie, în fața acestei zguduitoare tragedii cel mai desăvârșit epitaf:

„AICI SE ODIHNEȘTE O COMPANIE ROMÂNĂSCĂ”

Dușmanii putuseră face pradă numai trupurile ostașilor viteji, nu însă sufletele lor vii.

*

Lozinca: „Pe aici nu se trece” a zdrobit lanțurile – toate lanțurile – de robire milenară a neamului nostru, care a egalat în vitejie, eroismul vechilor Spartani, marcat în inscripția de la Termopile:

„Trecătorule, du-te de-i spune Spartei, că noi am murit pentru patrie, supunându-ne legilor ei”

Cei 800.000 de mucenici ai noștri, s-au jertfit, supunându-se glasurilor, umbrelor și icoanelor sfinte ale trecutului, cari din cenușa mormintelor și criptelor dumnezeiești, trimiteau în clipele carnagiului de la Mărăști, Mărășești și Oituz etc., toată cerească lor binecuvântare și tot îndemnul, pentru îndeplinirea destinului neamului, în numele căruia au luptat și s-au sacrificat și ei.

Sufletele ostașilor noștri, când totul părea pierdut, când „mormântul nației” părea deschis, s-au unit într-o singură ființă: „Ființa Neamului” deschizând prin sublimul lor sacrificiu, definitivă și eterna noastră libertate”

Idealul neamului s-a împlinit, însă cu jertfa a 800.000 de mucenici.

„Hora Morții” întinsă năprasnic și viforos acum 22 ani, peste crestele Carpaților, pe dealuri și șes în urma chemării înfiorătoare a Ardealului sugrumat:

„Veniți, dărâmați Carpații și scoateți-ne din lanțurile robiei, sau înălțați până la Ceruri, un zid pentru a nu mai ajunge până la voi plânsetele noastre!” nu ar fi făcut atâta Jertfă, dacă nu era la mijloc „trădarea” tovarășilor noștri ruși, confirmată prin următorul ordin de zi, dat armatelor imperiale ruse, din Dobrogea, de către generalul Zaharov, care începe așa:

„Ofițeri ticăloși și soldați bețivi, ordon ca fuga rușinoasă să înceteze imediat.

Ați fost trimiși aici, dacă nu să învingem, cel puțin să luptăm, iar nu să ne întrecem la fugă”

Câtă deosebire între acești „tovarăși” și eroismul soldaților și ofițerilor francezi și sârbi, jertfiți pe pământul românesc, pentru ca astăzi să doarmă așa – cum au luptat – umăr la umăr, somnul de veci, alături de camarazii lor români!

*

Astăzi, datorită eroismului ostașilor noștri, Hotarul despărțitor între frați, nu mai sunt Carpații, ci Tisa și Nistru cu o frontieră de 2.200 km pe apă și 1.200 km pe uscat, înglobând pe toți românii, aruncați până acum 20 ani, de împrejurări vitrege, sub multe stăpâniri.

Nu putea să fie altfel, căci „la capătul unei răstigniri, stă întotdeauna o înviere!”

*

„MONUMENTE VII”

Eroilor Jertfiți pentru întregirea Neamului

„Trecutul nostru fie îndepărtat, fie apropiat trebuie să fie izvorul din care să îțșnească virtuțile și caracterele.

Pentru ca „urmașii” să fie vrednici de „înaintașii” lor, sacrificați pe altarul patriei, trebuie ca generație peste generație să aibă sădit în suflet, trecutul Neamului – legăturile de sânge, de suflet și de ideal – în tot ce a avut mai mândru și frumos ca virtuți, credință și eroism ca să putem privi cu încredere viitorul. Prin perpetuarea acestor sfinte sentimente afirmăm solidaritatea noastră cu trecutul, afirmăm mai departe tăria neamului și afirmăm în același timp noblețea unui popor tânăr și robust, care știe să cinstească pe cei care și-au dat sufletul, fără murmur, pentru împlinirea datoriei supreme”

Pentru aceasta trebuie să ținem mereu trează „datoria de sânge” cunoscând că „sânge pe sânge naște”

Într-o cuvântare rostită de I.P.S.S.Patriarhul Miron, a subliniat acest adevăr în termeni luminoși:

„Faptele eroilor să inspire generațiilor neamului, de a le urma pilda, adică în momentele grele pentru țară și neam, de a-și pune sufletul și ași salva interesele neamului. Înaintașilor nu le putem arăta o sinceră recunoștință pentru vrednicia faptelor, decât dacă le urmăm credința”

Aceasta este „**una dintre înaltele îndatoriri obștești**” care revine supraviețuitorilor marelui război și generațiilor viitoare spre a fi pregătită, pentru a păstra neatins patrimoniul ce au moștenit.

*

Pentru ca generații peste generații să poată păstra în suflet icoanele sfinte ale acelor, care în **încleștarea morții au deschis „trup de țară nouă”** trebuie să immortalizăm și să marcăm atât jertfele cât și **locurile sfinte unde acum 22 ani s-a desfășurat „acțiunea poporului”** care ne-a dat România Unită și Eternă.

Năștea întrebarea: care ar fi „**semnul**” pentru **cinstirea eroilor și marcarea locurilor sfinte unde s-au desfășurat măreția faptelor de arme, de acum 22 ani, pentru ca aceste „îndatoriri obștești” să strălucească statornic prin legenda veacurilor?**

Când este vorba de o persoană care a adus servicii neperitoare patriei sale, immortalizarea acestei glorii, se poate face cu ajutorul unui monument sau statui de piatră, ori de bronz.

Această „**reprezentare**” este suficientă deoarece prin executarea acestor lucrări de artă se poate reda complet trăsăturile și înfățișarea figurei persoanei ce se immortalizează.

Aceste lucrări: monumente, statui și chiar mausolee nu pot reda și nu pot concretiza întreaga **acțiune** a neamului în splendida ei măreție.

Aceste „**semne**” immortalizează numai „**ceva**”, o „**picătură**” din eroismul și vrednicia ostașilor.

Trebuie ca lucrările pentru perpetuarea, amintirii „**jertfelor**” și marcării locurilor unde s-a desfășurat **acțiunea poporului să fie „reprezentate”** printr-o întreagă lume „vie” ca să poată încălzi sufletele urmașilor și să creeze în același timp acel sentiment de duiosă amintire a celor sfinți sacrificați pe altarul dragostei de pământ strămoșesc.

*

Pilda „imortalizării jertfei eroilor” cum și „marcarea” locului unde s-a desfășurat acțiunea poporului, ne-o dă Voevodul Ștefan cel Mare și Sfânt.

Pentru a pedepsi pe Ioan Albert, Regele Poloniei, care a intrat cu viclenie în țara Moldovei, după ce i-a sfărâmat întreaga oștire, în Codrul Cosminului, ca „semn” al victoriei și ca „marcare” a locului unde s-au desfășurat luptele a însământat și creat pădurea „Dumbrava Roșie”, care vorbește de secole prin foșnetul frunzelor, de gloria acestui viteaz Domnitor.

Pădurile sunt prin urmare adevăratele „monumente vii” cu care noi supraviețuitorii, putem eterniza evenimentele epocale: jertfe și locuri, arbori reprezentând o mică porțiune din veșnicie. Ei nu dispar dacă sunt bine îngrijiți.

Aceste „semna naturale” întruchipează vrednicia, sacrificiul, credința și datoria către țară.

*

PĂDUREA VITEJII NEAMULUI

Călăuziți de exemplul Domnitorului Ștefan cel Mare pentru a imortaliza memoria celor care au știut să capete pe câmpul de onoare „Cununa superbă a vitejiei” și în același timp pentru a marca și locurile sfinte, deasupra cărora, în înălțimea văzduhului plutesc vibrarea spiritului întreg și luminos a acestor „eroi ai neamului” pe care destinul a vrut să-i zidească la temelie României Mari și Eternă, socotim ca un act pios și o îndatorire obștească plantarea „Frontului Jertfei” unde au avut loc luptele vișoroase în anul 1917, front ce se întinde de la Mare și până dincolo de Tg.Ocna, pe o lungime de peste 350 km, cuprinzând o suprafață de peste 140.000 ha.

Prin înfăptuirea acestei opere de recunoștință națională demnă de suprema jertfă a celor căzuți pentru „iubirea de țară” sprijinim în cercul nostru de activitate, sforțările „înălțătoare” a societății „Cultul Eroilor”, care a întreprins lucrări pe întreg cuprinsul Țării, în scopul

comemorării celor mai buni fii ai Neamului.

Răspundem prin înfăptuirea acestei „opere” chemărei Înaltului Președinte al Societății „Cultul Eroilor” când spune: „*Cugetă la mulțumirea sufletească ce-ți stă la îndemână când vei putea să zici, că în locul în care a căzut un om și o viață de om s-a stins, ai înfipt și tu un semn pentru cinstirea și aducerea lui aminte*”

SECTOARELE „PĂDUREI VITEJII NEAMULUI” O DATORIE DE RECUNOȘTINȚĂ NAȚIONALĂ – EROILOR NEAMULUI –

Pădurea **Vitejii Neamului** care va înverzi toate terenurile din Frontul victoriei în suprafață de circa 140.000 Ha, dospite cu sângele mucenicilor noștri și ai Aliaiților Francezi și Sârbi, va cuprinde următoarele sectoare, fiecare sector fiind un „Monument Viu” ridicat în amintirea Eroilor, sacrificați pentru îndeplinirea destinului Neamului.

1. Sectorul „Regele Ferdinand”, căruia i-a fost hărăzit să îndeplinească „*Idealul nostru național*” prin foc și sânge, prin suferințe și jertfe.

Urmând aspirațiunile Neamului a luptat cu sine însuși, a uitat originea și legăturile sale familiale, s-a îndreptat pentru întotdeauna de prieteni și afecțiunile sale din copilărie, a învins un „*HOHENZOLERN*” ducând armatele Române la glorie, pentru a uni pe vecie sub sceptrul Său, toate provinciile Române.

„*Poporul Său*, spune M.S.Regele Carol II, *care se găsea mobilizat sub arme, îi era preocuparea fără răgaz, în cugetarea Sa zilnică*”

El mergea din Divizie în Divizie, din Regiment în Regiment, urmărea îndeaproape instrucția trupelor, avea întotdeauna un cuvânt de încurajare pentru viteji.

Nu mai aștepta rapoartele ierarhice, pentru propunerile de decorare. De îndată ce era la curent cu vreun fapt de arme, se și grăbea să prindă pe piept decorația, celui cui o merita.

Pretutindenii îmbărbăta, pretutindenii răsplătea.

Datorită acestor virtuți, armate Sa a cunoscut cele mai mari culmi „de slavă răsboinică” asigurându-i triumful unirei Tuturor Românilor.

*De aici, ura neînfrânată a inamicilor poporului nostru, împotriva „**PRIMULUI REGE AL TUTUROR ROMÂNILOR**”*

Se află înscrise însemnările Reginei Maria, această mărturisire: „Kaizerul, când era îmbătat de izbândă, strigase cu glas tare că Regele Ferdinand va fi ultimul Hohenzolern care va ședea pe tronul României!”

Încă pe front fiind, a rezolvat greaua „problemă agrară” primul pas pentru ridicarea puterii sătenilor noștri.

*Istoria neamului îl numește „**FĂURITORUL UNIREI ȘI ROMÂNIEI MARI**”*

„Cu cât va trece timpul cu atât faptele acestui Rege, vor străluci mai luminos, așa după cum strălucesc prin negura vremilor, faptele mărețe ale Marilor Noștri Voievozi”

Acest „Monument Viu” se va înălța la Cosmești, unde Gloriosul Rege a stat zile și nopți întregi, sub bombardamentul inamicului, expunându-și viața Sa, ca cel mai vrednic ostaș pentru a imortaliza în felul acesta locul atâtor frământări de moarte și de viață, care au dus la realizarea unității noastre Naționale.

2. Sectorul „Regina Maria”, Soția și Sfetnicul cel mai strălucit al Regelui Ferdinand. În anul 1914-1916 a stăpânit împrejurările, impunând intrarea noastră în război, alături de aliații noștri firești.

„A militat în această direcție cu toată acea perseverență, nemaiîntâlnită la vreo altă Regină a veacurilor” O spune aceasta General Berthelot; a ținut loc însemnat în țara aceasta.

În 1916-1918 „a ținut în decursul bătăliilor, mereu aprinsă candela Nădejדilor Sfinte ale neamului”

A fost ctitoarea răsboiului nostru.

„De o voință de fier, care nu știe ce-i șovăiala, a stat alături de Regele Ferdinand în clipele cele mai pline de îndoială, dovedind

intuiția, în a scruta necunoscutele situațiilor noi, elan și mare Credință în realizarea Idealului Național”

Subliniem acest adevăr:

„Când toți nu mai credeau în minunea victoriei, când denigratorii Idealului Victoriei începuse să-și arate colții, singură Regina Maria, în modesta locuință de la Iași, îmbărbăta pe cei sceptici, dădea curaj demnitarilor și influența pe luptătorii disperatei noastre cauze”

Figura Ei „a fost complimentul complet al personalității Marelui Rege”

„De numele Ei se leagă icoana Suferințelor și lucrărilor Naționale, pentru libertatea, pentru reîntregire, pentru propășire”

„A călăuzit visul și Nădejdea Poporului Român”

„Figura Ei, se integrează epocii Răsboiului”

A fost sufletul organizațiilor dinapoia frontului, pe toate terenurile și în toate direcțiunile.

În spitalele din dosul frontului „a fost cu adevărat Miraculoasă, în alinarea suferințelor”

A legat rănile, a șters lacrimile, a înseninat sufletele.

Ea însăși scria: „Am văzut atâta suferință și atâția ochi răbdători, plini de durere. Toată lumea se bucura când mă vedea: doctori, surorile de caritate, răniți. Toți se simt mai puțin părăsiți, mai puțin în primejdie, mai puțin nenorociți când mă văd deodată printre ei”

Era prima mână care se pune pe fruntea „Răniților Săi”

Nu arare ori, a fost pe front, până la linia I-a, până la observator; numind-o ostașii „Doamna Victoriei Noastre”

De aici adevărul „că Regina Maria va fi socotită de Istorie, obiectivă, drept una din cele mai mari Suverane, ce le-a putut avea, spre norocul Ei vreo Țară”

Acest „Monument Viu” se va ridica pe partea Stângă a Trotușului, în dreptul Gărei Bâlca pe locul căruia i se zice și astăzi „Palatul Reginei”

Vom marca acest loc numai cu arbori, care vor aminti în veci de numele Reginei Maria, care a creat „Istoria” dar și cu flori și trandafiri în culoarea lor aprinsă, căci ca poetă a florilor i-au fost dragi, oriunde le-a întâlnit și au fost și tovarășe de suferință.

3. Sectorul A.S.R.Principele Moștenitor Carol

Capul mișcării „Cercetașilor” înainte de război, operă mare și nepieritoare, transformată astăzi în Straja Țării care în numele lozincei: „Muncă și Credință pentru Țară și Rege” are îndatorirea „de a consolida unificarea Națională” făcută de generația de acum 20 ani.

Faptele de curaj, bărbăție și vitejie din timpul războiului când nu i-a mai rămas colț nevăzut, neinspectat, ducându-se cu Regele Ferdinand până la rețelele de sârmă din linia I-a de foc îmbărbătând ostașii și găsind pentru fiecare ceva mai expresiv pentru ca să oprească cu piepturile lor, uraganul vrășmașilor, cum este cazul bătăliei de la „Hârja” din Județul Bacău, grație căruia., a asigurat triumful armatei Române.

„Alături de Regele Ferdinand a întovărășit pașii poporului spre culmile destinului său”

Refacerea armatei în partea a II-a a campaniei a fost încredințată A.S.Principelui Carol.

În campania din Ungaria, a comandat în persoană Regimentul Vânătorilor de Munte, ducându-l la glorie.

A trecut cu perseverare peste toate obstacolele, pentru a ajunge să vadă întruparea și mărirea țării.

4. Sectorul A.A.L.L. Regale Principesa Elisabeta și Maria

Care pe tot timpul războiului au fost nelipsite „la activitatea și munca desfășurată de regina Maria, vizitând pe soldați în spitale, legându-le rănile, ștergându-le lacrimile, înseninându-le, în felul acesta sufletele lor sângărânde.”

Se vede din succinta expunere, că Soarta Țării, destinele Neamului, mărirea și gloria Armatei, au fost strâns legate de destinele

Dinastiei, care a format un trup și un suflet cu Vitejii Neamului, care ne-au adus România Mare.

5. Sectorul Marilor Patrioți

Cronicari, istorici, bărbați de stat etc., care prin manifestațiunile lor au ținut mereu să vie flacăra gândului „Unirei” formând caractere și analizând toate energiile spre un singur țel: Realizarea Idelaului Național.

6. Sectorul Marilor Comandanți

Care cu sufletul lor și cu Sfânta Cruce în frunte au dus armata noastră la biruință și îmbărbătarea soldaților cu care împărtășeau toate greutățile și durerile războiului.

7. Sectorul Aliaților

Drept pildă de recunoștință pentru jertfa ce au făcut, ajutându-ne la împlinirea visului nostru milenar, iar astăzi dorm în pământul Românesc alături de camarazii lor eroi Români.

Ca un simbol al recunoștinței, pentru acești frați, vom înverzi sectorul lor, cu pueți, ce vor răsări, din semințele, ce le vom procura, direct din scumpele lor Țări: Franța și Iugoslavia.

8. Sectorul Mutilaților de Război

Ca vie mărturie a sacrificiilor acestor „Martiri pe picioare de lemn” cu trupurile schilodite în cari trăiesc mari suflete. Ei sunt mucenicii datoriei, ca unii care și-a lăsat pe câmpul de onoare fie mâinile, fie picioarele, fie ochii, rămânându-le doar, inima să mai bată câtva.

Pe ei să-i stimăm și să-i sprijinim!

9. Sectorul Eroilor Aviatori

Piloții și observatorii cari înfruntau pe „Farmane” greoaie, urgia dușmanului, dând în văzduh lupte de la avion la avion, de la echipaj

la echipaj, de la om, prăbușindu-se pentru ca sufletele lor să se înalțe și mai sus în Ceruri, cu aureolă de Martiri.

10. Sectorul Eroilor Marinari, morți la datorie, pe „câmpia de apă” pentru Patrie, Tron și Neam, găsindu-și mormântul în fundul apei, acoperiți de valuri, doborând prin eroismul lor cununa superbă a vitejiei.

11. Sectorul Eroilor Silvici, ingineri, conductori, brigaderi și pădurari, pentru care nu putem aduce un mai frumos și nimerit prinos de recunoștință. Memoria sfântă a acestor slujitori ai pădurilor, va stărui în pilda luminoasă ca unii care au știut să se dăruiască morții într-un suprem sacrificiu, pentru gloria eternă a Neamului.

Și freamătul frunzelor arborilor, va reînvia amintirea atât de scumpă a acelora, care găseau în pădure cel mai frumos tovarăș.

12. Sectorul Eroilor Învățători, cari au dovedit că pe lângă rolul educativ și național, în timp de pace, știu, în timp de războiu, să se jertfească în numele aceluiași ideal propăvăduit elevilor de la înălțimea catedrei.

Noi, nu putem a ne îndeplini o datorie mai sfântă față de acești eroi, decât ridicându-le „Monumentul viu” pe frontul unde și-a jertfit viața, pentru a aminti generațiilor de peste veacuri, eroismul lor neînduplecat cu care au luptat, pentru făurirea României Mari și puternice de astăzi.

13. Sectorul Eroilor Medici, pentru jertfă eroică a îngrijirii ostașilor răniți și bolnavi, căzând făcându-și datoria străpunși de dușmanul nevăzut: Tifos exantematic, adus la noi, de trupele Ruse.

14. Sectorul Cercetașilor de Război, copii plini de încredere și avântul tineresc au fost la război la înălțimea morală a chemării lor. Au muncit la spitale, poștă, telegraf, mulți căzând pe câmpul de luptă,

fiind întrebuințați chiar pe linia I-a ca agenți de legătură.

Pe piepturile multora se obsearvă cocardele raționale, iar panglicile tricolore înfășurau pălăriile de cercetași sau șepcile de școlar.

Pe unele din aceste panglici sta scris: „Trăiască România Mare”

Din cei 200 cercetași mobilizați, cea mai mare parte și-au dăruit cu eroism viața lor fragedă pământului țării.

O parcelă din acest „Sector” o vom destina Cercetașei „Ecaterina Teodoroiu”, care la început, îngrijea de răniții din Spitalul Tg.Jiu, iar apoi, aproviziona pe trăgătorii noștri, cu cartușe, spre a rezista la podul de la Jiu, împiedicând intrarea inamicului în oraș.

Mai târziu, vedem pe această eroină gorjană, descendentă din pandurii lui Tudor, intrând în rândurile trăgătorilor noștri, căzând eroic după numeroase lupte, în tranșeele de pe dealul „Secului” în mijlocul plutonului ce comanda.

Pe terenul unde și-a dat „obștescul sfârșit” donat de inimosul Gicu Gorciu, se va ridica un colț de pădure, în amintirea Eroinei cercetașe.

15. Sectorul Surorilor de Caritate, cari în costum de infirmiere îngrijeau și vegheau ziua și noaptea, la capul celor greu bolnavi, alergau din cruce în cruce, prin cimitire, punând flori pe mormântul celor căzuți, ca eroi pe altarul Patriei.

16. Sectorul Voluntarilor de Răsboi, cari porniți din fundurile Siberiei și Asiei Rusești, au venit la noi dându-ne în momente de descurajare, acel sfânt prilej de „înălțare sufletească” din vara anului 1917 ne mai considerându-se ca făcând parte din armata cu care plecase ci ca ostași „ai Idealului Românesc”

17. Sectorul I.O.V., a căror răni, lacrimă și dureri, nu se pot vindeca. Orfani, au rămas pentru totdeauna lipsiți de dragostea

părintească și de Sfatul acestora. Brazda strămoșească și căsuța mică curată și cu pridvor pe care s-au purtat soții, părinții și bunicii, nu vor mai vedea niciodată „dragostea” celor dispăruți.

18. Sectorul Eroului Necunoscut, de oameni, ci numai de Dumnezeu, „acel copil al mamelor țării noastre” el însuși un simbol al sufletului și spiritului de jertfă al Neamului, își va avea monumentul său, spre a-și dormi somnul de veci pe frontul unde a căzut și în mijlocul florilor de câmp.

În acest Sector vom înscrie, pe teren, cu arbori, inscripția: „Pe aici nu se trece” iar alături două date tot din arbori 1916-1918 spre a fi citite din generație în generație.

O parcelă din acest sector o vom planta cu „Mesteacăn” simbolizând eroismul Regimentului 32 Mircea, care în Cămăși Albe, au dus lupte contra dușmanului, pentru ca vitejia acestor ostași să fie purtată dealungul veacurilor.

În această Pădure a „Vitejiei Neamului” se vor aduna mamele, văduvele și orfanii, și printre coronamentele dese ale arborilor, își vor înălța sufletele la cei pe care i-au iubit.

Tot aici D-nii Învățători și profesori, vor găsi mijlocul cel mai bun, de a face elogiul martirilor, prin arătarea șiragului mărețelor lor fapte și de a sădi în sufletele tineretului spiritul de sacrificiu și abnegație a ostașilor noștri, care au ctitorit mărețul edificiu de astăzi, care va străluci de-a lungul veacurilor.

Prin crearea acestui coridor verde, vom slăvi memoria, aceluia care sacrificându-se, ne-au asigurat stăpânirea terenului, din belșug stropit cu sângele lor, materializând prin arbori, „gândirea și Jertfa Eroilor”

Tot prin aceste „monumente vii” vom lega faptele istorice ale eroilor, cu natura.

Această pădure, formată din 18 „Monumente vii” în suprafață de peste 140.000 ha., va spune urmașilor:

a) Povestea zilelor îngrozitoare ale carnagiului din 1916-1918,

când 800.000 martiri au pus pecetea sângelui lor la temelie, în veci nemuritoare a Neamului Românesc.

b) Va vorbi de înmormântarea, pentru totdeauna a veacurilor de suferințe, batjocură și schingiuire a fraților din provinciile desrobite.

c) Tot în această pădure prin „Ciripitul păsărilor, parfumul florilor de câmp, adierea vânturilor” cu șoaptele nepătrunse, foșnetul frunzelor, va preamări faptele eroice ale celor ce ne-au dat România Mare.

NATURA TERENURILOR CUPRINSE ÎN „PĂDUREA VITEJII NEAMULUI”

Cele 140.000 ha, care vor forma „Pădurea Vitejii Neamului” cuprinde:

a) Prundișuri de râuri, râpi, terenuri degradate etc., care se vor împăduri conform legii ameliorării terenurilor degradate.

b) Terenuri arabile, unde se găsesc, tranșee, guri de lup etc., ele vor fi marcate prin arbori roditori ca: nuci, meri, peri, cireși, ce se vor pune în mod gratuit la dispoziția proprietarilor ei fiind produși în pepinierele comunale, școlare, jandarmerești etc.

c) Pădurile „degradate și mutilate” cum așa sugestiv le numește distinsul inginer Cezar Cristea, se vor reface, iar acolo unde au fost defrișate se vor crea din nou.

În această categorie, se cuprind pădurile devenite celebre ca: Răzoarele, Prisaca, Strâjeasca, Doaga, Verdea, Hârja etc. din sectorul superbelor victorii ale Mărăștilor, Mărășeștiului, Tg.Ocna, Oituzului.

d) Dealungul frontului întâlnim și păduri bine îngrijite și bine conservate în special în județul Bacău, căzând mai toate în zona de apărare națională.

Înverzirea în întregime a frontului Jertfei va face din râpile, terenurile degradate, albia râurilor, locuri de recreație, odihnă și admirație a călătorului cum și de educație patriotică a generațiilor viitoare.

ÎNFĂPTUIRI

Până în prezent s-au pus bazele următoarelor sectoare:

a) Sectorul „Eroilor Învățători” a cărui inaugurare, a avut loc în ziua de 29 mai a.c.(1939 – n.n.)

b) Sectorul „Ferdinand I” creindu-se în Comuna Cosmești pe locul unde Regele a stat 8 zile sub bombardament, un parc frumos a cărui inaugurare se va face toamna aceasta (1939 - n.n.) când parcul va fi complet terminat.

c) Sectorul „Eroilor Silvici” în comuna Furceni unde s-au plantat 10 ha, teren cu stejar și frasin din proprietatea Statului.

d) Sectorul „Eroilor Marinei” înființat la Tighina, plantându-se până în prezent 10 ha, teren degradat de către unitățile: Baza Navală și Apărarea Fixă.

Pe acest front al Jertfei unde a curs din belșug sânge din trupurile celor ce ne-au iubit, se vede astăzi, după 20 ani de la război, râpi, torenți, terenuri netrebnice, care știrbesc din frumusețea și bogăția țării.

Demnitatea poporului nostru, ne impune să nu mai lăsăm să mai dăinuască o asemenea crudă și amară ofensă, adusă „memoriei” celor căzuți și locurile sfinte, prin moartea lor nobilă.

Înverzirea acestui front, se poate face cu munca tineretului școlar, care încadrat în disciplina străjeriei și alături de tinerii premilitari și cu sprijinul autorităților locale, administrative și filialele Societății „Cultul Eroilor” se va putea înfăptui într-un scurt timp, această uriașă operă, de recunoștință națională.

Acest tineret pe care îl va însufleți inițiativa d-lor Comandanți, în înfăptuirea acestei opere își va închina gândul curat, munca și energia tinereții lui, unui singur țel: „Patria Recunoscătoare”

Cu îndeplinirea acestei datorii și obligațiunii de recunoștință națională, grație cărei se va pune în același timp în valoare râpile și toate terenurile netrebnice răspundem cu „toții până la unul” înaltului gând regal care spune:

„UNIFICAREA NAȚIONALĂ” a făcut-o generația dinaintea

Voastră.

CONSOLIDAREA ACESTEI UNIFICĂRI Voi generațiile care se ridică, aveți datoria de a o îndeplini.

Iată bucuria mea, văzând felul cum tineretul Meu, a răspuns la chemarea ce i-am făcut și sub mândrele falduri ale drapelului Străjeriei, s-a înhămat la munca cea mare a României de mâine.

Acest viitor pe care voi, cei tineri îl veți făuri, este plin de jertfe; în tot cazul cere o muncă încordată și o credință fără margini.

Dar dacă ea este adesea grea, ea trebuie făurită cu voe bună și bucurie.

La noi nu există sentimente că te-ai jertfit pentru cauza ta, pentru neamul tău, ci numai bucuria nesfârșită că ai făcut un pas înainte și ai înfăptuit ceva, în folosul obștei Românești."

Această comunitate este una singură:

ROMÂNIA ȘI NEAMUL ROMÂNESC

Înaltul îndemn Regal, de a servi interesul obștesc, prin munca zilnică, cinstită și stăruitoare, trebuie să-l înscriem cu toții împreună și fiecare în parte, în inimile noastre și să ne considerăm imediat mobilizați în slujba intereselor țării, convinși fiind ca prin munca fiecăruia dintre noi și prin disciplina morală și sufletească, vom creea viitoarelor generațiuni, un viitor de bogăție nesfârșită și în același timp vom purta neștersă, peste veacuri, amintirile celor ce cu sângele lor Sfânt, au statornicit pentru vecie Hotarele firești ale scumpei noastre „Români”

ȘEFUL INSPECTORATULUI SILVIC FOCȘANI

INGINER INSPECTOR GENERAL SILVIC M.G.Georgescu

Șeful Secției Operații din Marele Stat Major, colonelul Al.Ioanițiu repartizează, la 15 octombrie 1938, corespondența Inspectoratului Silvic Focșani către Serviciul Istoric al MStM⁴ cu rugămintea de a face propunerile de rigoare pe care să le comunice direct Inspectoratului Silvic Focșani.

---

⁴ Ibidem, f.56

Cu Adresa nr.1549 din 08.12.1938⁵, lt.col.C.Drăgănescu, șeful Serviciului Istoric, trimite Inspectoratului Silvic Focșani propunerile proprii referitoare la denumirile și amplasarea sectoarelor Pădurii „Vitejii Neamului” În document de specifica: *„Denumirile propuse de dumneavoastră credem că în parte nu ar corespunde scopului frumos urmărit, deoarece nu înglobează pe toți luptătorii care au sângerat pe acel front, ci cuprinde mai mult unele categorii profesionale de luptători. Unitățile armatei au fost constituite din toate straturile societății și deci adoptând numai numirile propuse în tabelul alăturat Pădurea „Vitejii Neamului” ar îngloba pe toți luptătorii. De asemenea, numai adoptându-se numirile propuse de noi se va putea stabili pe teren zona sectoarelor respective în raport cu faptele istorice după cum ați solicitat dumneavoastră”* Se alătură tabelul cu propunerile serviciului istoric.

TABEL

Cu propunerea Serviciului Istoric MStM pentru denumirea ce ar urma să se dea sectoarelor Pădurii „Vitejii Neamului”

Sectorul	Denumirea	Observațiuni
1.	Regele Ferdinand	
2.	Regina Maria	
3.	Principele Carol	
4.	Principele Elisabeta și Maria	
5.	Marilor Comandanți ai oștirea 1917	
6.	Aliaților	
7.	Mareșalul Averescu Alexandru	
8.	Eroilor Infanteriei	
9.	Eroilor Vânători de Munte	
10.	Eroilor Grăniceri	
11.	Eroilor Cavaleriei	

⁵ Ibidem, f.57

Sectorul	Denumirea	Observațiuni
12.	Eroilor Artileriei	
13.	Eroilor Aviatori	
14.	Eroilor Marinari	
15.	Eroilor Sanitari	
16.	Eroilor Cavaleri ai Ordinului „Mihai Viteazul”	
17.	Eroului Căpitan Ignat	
18.	Eroinei Ecaterina Teodoroiu	

p. ȘEFUL SERVICIULUI ISTORIC

lt.col.(ss)Georgescu

p.Conformitate

căpitan Tr.Lărgeanu

Înșușindu-și propunerile Serviciului istoric, Inspectoratul Silvic Focșani se adresează din nou Marelui Stat Major pentru a cere sprijinul în vederea trecerii la îndeplinirea proiectului „*pentru ca această măreață lucrare să servească tinerelor generațiuni, cea mai înaltă școală de educațiune pentru îndeplinirea datoriei și iubirii pentru Patrie, pentru Neam și pentru Țară – se spune în document – ne permitem a vă ruga să se dea ordin tuturor unităților din județele cuprinse în frontul Jertfei să colaboreze, atât la pregătirea materialului (pepiniere pentru producerea puieților), cât și la punerea în fapt a acestei opere, prin plantațiuni, fiecare specialitate în sectorul său, contribuind cu brațele și sufletul pus de înaintașii lor pentru păstrarea acestui sector. Îndrumarea, din punct de vedere tehnic se va da de către ocoalele noastre silvice, cele mai apropiate de sectorul respectiv*”⁶.

Dialogul între cele două instituții a continuat și în prima parte a anului 1939, Inspectoratul Silvic Focșani ținând la curent Marele Stat Major cu stadiul lucrărilor, la rândul să Serviciul Istoric efectuând numeroase studii în arhive pentru a realiza o cât mai complexă

---

⁶ Ibidem, f.67

documentare privind faptele de arme ale unor eroi sau unități (specialități) propuse a da denumirile sectoarelor Pădurii „Vitejii Neamului”, precum și întocmirea hărții cu repartizarea sectoarelor, după concepția Marelui Stat Major.

Astfel de exemplu, la 6 februarie 1939, inginerul M.G.Georgescu aducea la cunoștință că „în sectorul „Regele Ferdinand” s-a semănat în toamna anului 1938, cu ghindă o suprafață de 20 hectare, iar în sectorul „Eroilor Marinari” s-a plantat, cu diverse specii forestiere o suprafață de 10 hectare./.../ De asemenea, tot în toamna anului 1938 s-a plantat în comuna Urechești, jud.Putna, o suprafață de 42 hectare cu concursul străjerilor și premilitarilor”.⁷

În încheierea documentului, specificându-se că „împădurirea frontului Jertfei, conform indicațiilor dumneavoastră, vom căuta să o executăm în concursul străjerilor și preliminarilor spre a le servi, la cea mai înaltă școală a „Cultului Eroilor” și în același timp să le fie și un puternic îndemn, pentru îndeplinirea datoriei și iubirii pentru Patrie, Neam și Rege.”

Dintre documentele întocmite de Serviciul Istoric și puse la dispoziția Inspectoratului Silvic Focșani, amintim aici doar pe cele referitoare la prezența nemijlocită, în perioada 1916-1919, pe front, în mijlocul ostașilor, uneori până în linia a I-a a Regelui Ferdinand, Reginei Maria, Prințului Carol, Prințul Nicolae și a prințeselor Elisabeta și Maria, precum și cel referitor la faptele de arme, cu totul excepționale ale eroinei sublocotenent Ecaterina Teodoroiu, pe care le anexăm și noi prezentului studiu.

Din păcate, primăvara anului 1939 aducea pentru poporul român pericolele grave ale unei conflagrații. Împărțirea de către Germania hitleristă și Ungaria hortystă a Cehoslovaciei și apoi Ucrainei subcarpatice aducea războiul la granițele României. În aceste condiții, atenția factorilor politici și militari se îndreaptă către măsurile și acțiunile majore ale întăririi armatei și a țării pentru a salvarda ceea ce eroii de la 1916-1918 înfăptuiseră ROMÂNIA MARE ȘI ETERNĂ.

⁷ Ibidem, f.63

Ca atare, proiectul atât de generos al înfăptuirii Pădurii „Vitejii Neamului” a rămas cu ceea ce se înfăptuise până atunci. Nu ne rămâne decât să sperăm că în peregrinările tale, cititorule, pe meleagurile vrâncene ale Frontului Întregirii Neamului, te vei opri o clipă, păstrând un moment de reculegere și aducând prinos de recunoștință în memoria acelor 800.000 de mucenici – cum scria inginerul M.G.Georgescu care prin jertfa lor supremă au înfăptuit ROMÂNIA ÎNTREGITĂ.

MEMBRII FAMILIEI REGALE ÎN TIMPUL RĂZBOIULUI DIN 1916 -1918

Din lucrarea: Mareșal Averescu Alexandru – **Notițe zilnice din război (1916-1918)**

Anul 1916

1. Vizita Prințului Carol la 30 oct. La Div.21 Sinaia – p.85

2. Prințul Carol vizitează trupele din Valea Prahovei în ziua de 4 noiembrie – p.2

3. Vizita regelui la Ploiești în ziua de 19 noiembrie , fiind în drum spre Buzău – p.108

4. Venirea Prințului Carol în ziua de 21 noiembrie în Valea Prahovei pentru a aduce ordinul de retragere – p.110

Anul 1917

5. a) Vizita Regelui la Bacău în ziua de 15 ianuarie, apoi la Cașin unde trece în revistă trupele, mergând și pe tranșeele liniei a II-a.

În seara aceleiași zile sosește Regina Maria la Bacău. Vizita are scopul de a strânge contactul trupelor cu membrii familiei regale.

La 16 Ianuarie dimineța, Regele decorează drapele, ofițeri și grade inferioare din Div.15 – p.121.

6. Vizita Regelui la Bacău în ziua de 22 Martie, vizitând Div.8-a în refacere, ce se află la Răcăciuni, precum și Div.1 la Negri (Roman) – p.146

7. În ziua de 23 Martie, regele ia masa la Bacău – p.148

8. Regina Maria vizitează spitalele din Roman, în ziua de 11

aprilie – p.149

9. La 12 aprilie, regina vizitează Mănăstirea Cașin, iar seara ia masa la Bacău – p.150

10. Regele și Prințul Nicolae fac vizita la Bacău în ziua de 22 aprilie – p.151

11. La 23 aprilie dimineata, regele pleacă din Bacău spre front, oprindu-se cu trenul la Pufești. De aici, pleacă cu mașina până la Moșinoaiile unde găsește rezerva Diviziei a III-a Argeș. Distribuie decorații. De asemenea, vizitează și Reg.2 Vânători distribuind decorații – p.152

12. Regele vizitează spitalul din Coțofenești în ziua de 24 Aprilie. Călătorește apoi cu trenul pe valea Bâlca și pe șoselele Coțofenești-Moșinoaiile – p.152.

13. În aceeași zi vizitează Div.7-a cantonată la Valea Seacă. Regele decorează pe Generalul Rujinski cu Ordinul „*Mihai Viteazul*” După amiază asistă la parada Div.12 de sub comanda Generalului Moșoni. Seara ia masa comună cu ofițerii și trupa diviziei – p.154.

14. La 25 Aprilie, dimineata, Regele se reîntoarce la Bacău. Pleacă cu automobilul la Piatra. Vizitează la Mănăstirea Bistrița monumentul lui Alexandru cel Bun și biserica. Ia dejunul pe câmp. În oraș vizitează Crucea Roșie unde decorează ofițeri și trupă răniți – p.155.

15. La 26 Aprilie, după amiază, Regele face o excursie în automobil până la Moinești. La ora 11 noaptea pleacă spre Iași.

16. La 30 Mai se ține la Iași un mare Consiliu în vederea unei ofensive. Iau parte: Regele, Prințul Carol, Gl.Șcerbacov și Golovin, Prezan, Cristescu și Averescu – p.162.

17. Regele se află pe front în mijlocul Armatei I-a (Străoani-Panciu) în ziua de 4 August – p.200.

18. Regina face vizita la Bacău și Piatra Neamț, la 12 august. Vizitează spitalul Crucea Roșie și Casa franceză din Piatra Neamț. După amiază vizitează spitalul rus din Piatra Neamț și Centrul de tiraj din Gârleni – p.202-203.

19. La 14 august Regina sosește la Rădvana, merge călare până

la P.C.Straja unde a văzut frontul. Vizitează apoi Bat.I Vânători de Munte, decorând soldați. La ora 19 pleacă la Bucium, unde ia masa cu ofițerii – p.204-205.

20. La 25 August Regina împreună cu Prințul Nicolae vizitează spitalul din Coțofenești decorând soldații și ofițerii răniți – p.210.

21. La 26 August vine Regele la Coțofenești – p.211.

22. La 27 August Regele pleacă spre Corpul IV care atacă (Cota 429 Est-Gioseni) – p.211.

La masă, la dejun, la postul de comandă – p.211-212.

23. La 28 August Regele se află la Corpul IV care atacă – p.212.

24. La 30 August Regele și Regina sunt la postul de observație de pe Dealul Măgura. După amiază Regele vizitează Div.8-a ce se află pe dealul Cârpeniș, vechiul front nemțesc și merge până la poiana Seciul – p.213-214.

25. La 31 august Regele se află la Corp.IV unde decorează ofițerii din Div.7-a care au luat parte la lupta dela Cireșoia. Ia dejunul la pavilionul Reginei la Coțofenești. După amiază merge la Moșinoaiele unde decorează trupele și drapelele Div.3-a – p.215.

26. La 1 Septembrie regele vizitează sanatoriul Carpați din Piatra Neamț – p.215.

27. La 2 septembrie Regele vizitează toate spitalele din Bacău – p.216.

28. La 3 octombrie Prințul Carol împlinește 24 ani. Este decorat cu „*Mihai Viteazul*” la Coțofenești – p.218.

29. La 18 Noiembrie, la Iași este consfătuire între Rege, Brătianu, Berthelot, Preczan, Iancovescu și Averescu – p.216.

30. La 3 Decembrie Prințul Carol pleacă la Bacău pentru a da lui Averescu din partea Regelui și Reginei Ordinul „*Regina Maria*” – p.259.

Anul 1918

31. La 20 Ianuarie este Conferință la Iași sub președinția regelui – p.283.

32. La 14 februarie, Regele merge la Bacău pentru a întâmpina

pe contele Czernin. De aici pleacă spre sud, întâlnirea având loc la Răcciuni – p.294.

33. La 18 februarie este Consiliu de Coroană la care iau parte: Regele, prințul Carol și alții.

2. NOTE ISTORICE PRIVITOARE LA SLT. ECATERINA TEODOROIU

I.Eroina Slt. Ecaterina Teodoroiu

S-a născut pe plaiurile Jiului, în comuna Vădeni (județul Gorj), la 16 Ianuarie 1894. La decretarea mobilizării – August 1916 – avea vârsta de 22 ½ ani. Părinții ei, Elena și Vasile Teodoroiu, erau de meserie plugari – agricultori mai cu dare de mână.

A avut 4 frați: Nicolae – care a murit în război sergent instructor în Reg.18 Gorj, Eftimie, Andrei și Vasile – și două surori: Sabrina și Elisabeta.

Tatăl ei a făcut serviciul militar în Reg.2 Linie cu gradul de soldat.

Ecaterina Teodoroiu a urmat clasele primare în comuna sa natală, iar patru clase de liceu le-a făcut la București, unde prin examen obține o bursă.

*

În ziua de 14 Octombrie 1916, în timpul primei bătălii de la Jiu (prima parte a campaniei) ia parte din propriul ei imbold la lupta de la podul Tg.Jiului, în mijlocul populației civile, a cercetașilor și a unei companii de milițieni, unde o companie inamică (bavareză) înainta pentru a pune stăpânire pe pod, cu intențiunea de-a ocupa orașul.

Mai târziu, în primele zile ale lunii Noiembrie 1916, când începe a doua ofensivă la Jiu, Ecaterina Teodoroiu, îndemnată de dragaostea de țară, de care era însuflețită, se prezintă de bună voie și cere la cartierul Brigăzii – Colonel Obogeanu (comuna Dăneasă) să fie primită ca voluntară într-unul din regimentele de infanterie din brigada sa.

A fost primită în Reg.18 Infanterie, compania 8-a, de sub comanda Lt.Gheorghiu care a repartizat-o la grupa a II-a din plutonul I-iu. Își începe activitatea războinică din chiar prima zi, a prezenței

sale, stând o noapte întreagă cu unitățile din avanposturi din care singură a cerut să facă parte.

În ziua de 4 Noiembrie 1916 se găsește cu compania a 8-a a Lt.Gheorghiu în marș spre comuna Rășina, compania fiind trimisă să baricadeze un drum ce venea din dealul de la Tg.Jiu – Brătuia – Rășina – Peșteana. Înainte de a ajunge la acest drum, unități inamice care veneau de pe drumul Rășina – Peșteana le-a ieșit înainte înconjurând compania.

Doi ofițeri germani s-au prezentat companiei, cerând să se predea. Ecaterina Teodoroiu le răspunde pe nemțește că se predă, dar în același timp a pus arma la ochi și trăgând cu o îndemănare fără seamăn, ucide câțiva inși. Grație focului ce a... pe neașteptate, scapă de a fi luați prizonieri din unitate: Ecaterina Teodoroiu, comandantul companiei, Lt.Gheorghiu și 15 soldați.

Altă dat până n-a mai scăpat, ci în urma unei expediții scurte ea a fost luată prizonieră și încolonată într-un mic convoi împreună cu încă alți soldați, a fost pornită spre București sub paza unei santinele germane. Făcându-se noapte și profitând de neobservarea santinelei, ea a scos un revolver, pe care-l avea în sân și fără a avea un singur moment de ezitare a împușcat santinela.

După aceasta a fugit imedit împreună cu câțiva prizonieri. Alt soldat german însă, auzind foc de armă a tras foc în direcția aceea și unul dintre gloanțe a lovit-o în piciorul drept, rănind-o. Totuși, fiindcă nu dezarma niciodată ușor a ajuns la regiment chiar în noaptea aceea cu toată rana pe care o avea.

Ia parte apoi, la toate operațiunile și luptele din Oltenia, dând tot timpul probe de vădită vitejie și devotament, dar mai ales în luptele ce s-au dat la 6 Noiembrie 1916 (în apropiere de Filiași), când a fost și ea rănită de un obuz la ambele picioare. A fost evacuată la București, iar mai târziu la Iași, în spitalul „*Regele Ferdinand*”

La 23 ianuarie 1917 (a doua parte a campaniei), la ieșirea din spital, avântul ei tineresc cere să pornească din nou la luptă. Este primită în Reg.43/59 Infanterie și repartizată la un pluton din compania a 7-a

comandată de Slt. Mănoiu.

De astă dată avea gradul de sublocotenent onorific care i se acordase în timp ce se găsea în spitalul de la Iași. Aici, până la plecarea corpului din nou pe front, s-a ocupat între altele foarte mult de sănătatea oamenilor din subîmpărțirea sa, pentru combaterea tifosului exantematic.

A făcut aceleași școli ca și ofițerii, luând parte la toate conferințele și aplicațiunile noilor metode de luptă.

În ziua de 4 August 1917 Reg.43/59 Infanterie, plecând pe front, Ecaterina Teodoroiu a dat soldaților pildă de rezistență, executând toate marșurile pe jos, cu tot drumul accidentat și anevoios, adesea până la genunchi. Avea asupra sa: arma, ranița, cartușiera cu 160 cartușe, 4 grenade și mai purta și un sac cu pesmeți în care avea tot cartușe „hrana pentru nemți” cum le zicea ea.

În ziua de 20 August 1917, Regimentul a intrat pe zi pe dealul Secului.

În ziua de 22 August 1917, la orele 21,15, în urma unui atac inamic pronunțat asupra frontului ocupat de regiment, Compania a 5-a și un pluton din Compania a 7-a (din care făcea parte Ecaterina Teodoroiu) a înaintat imediat pe muchea dealului Secului – Muscel (de pe frontul Mărășești).

În timpul ciocnirii cu inamicul, voluntara Ecaterina Teodoroiu, asimilată gradului de sublocotenent, moare în fruntea plutonului său izbită în cap de două gloanțe de mitralieră venite de la Reg.40 rezervă german, pe când se găsea înaintea plutonului ce comanda, îmbărbătându-și soldații.

A doua zi, 24 August 1917, pentru purtarea sa vitejească a fost citată prin Ordin de Zi pe regiment.

*

Pentru faptele de arme săvârșite:

1. I s-a conferit din I.D.Nr.191/10.III.1917 publicat în Nr.292 din 16.III.1919: Medalia „Virtutea Militară” de război (Brevet Nr.915 din 10.III.1917).

O inițiativă vrânceană demnă de toată lauda întru cinstirea Eroilor Neamului

2. În primăvara anului 1917, i s-a mai dat de către Comandamentul mării legiuni a cercetașilor: „*Medalia cercetășească*” de aur. (Ecaterina Teodoroiu făcea parte din legiunea de cercetare „*Domnul Tudor*”).

3. I s-a conferi gradul de: sublocotenent onorific, acordându-i-se totodată și o soldă lunară de 400 lei.

*

A fost înmormântată în valca Zăbrăuciorului în ziua de 23 August 1917.

Pe mormânt i s-a ridicat o mare cruce de stejar de către Comandamentul Diviziei XI.

*

În ziua de 4 iunie 1921, osemintele eroinei au fost deshumate și adus cu mare pompă la Tg.Jiu, unde au fost puse în ziua de 9 iunie 1921 în cavoul din fața Primăriei.

În anul 1925, i s-a ridicat de către orașul Slatina un monument a cărei dezvelire s-a făcut cu mare solemnitate, în prezența M.S.Reginei Maria, a domnului Ministru de Război, a unei delegații dc la Gorj și a unui numeros public.

Regimentul în care a luptat (fost 43/59 Infanterie) poartă astăzi numele ei.